

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/8/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123011767
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123011767.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Milana Straku v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX. XXXXXX XXXX v C. B., trvale bytom D. XXX/X, C. - E. F., toho času vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Žilina, trestne stíhanému pre čiastočne samostatne a čiastočne spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona spáchaný obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 3, odsek 4 písmeno c), odsek 5, odsek 6 písmeno a), b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), j) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.3.2024, prejednal odvolania obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 4.1.2024 sp. zn. 1T/83/2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 4.1.2024 sp. zn. 1T/83/2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania čiastočne samostatne a čiastočne spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 3, odsek 4 písmeno c), odsek 5, odsek 6 písmeno a), b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), j) Trestného zákona a toho času už právoplatne odsúdený G. B. zo spáchania spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 3, odsek 4 písmeno c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

„obvinený A. B. od presne nezistenej doby, minimálne od leta 2022 do 11.00 h dňa 05.08.2023, od bližšie nestotožnených osôb v Seredi, Piešťanoch, Šoporni, okres Galanta, Hvozdnici, okres Bytča a na iných miestach, nakupoval psychotropnú látku - metamfetamín (pervitín), ktorý následne neoprávnene prechovával pri sebe, používal pre vlastnú potrebu a tiež ho ďalej distribuoval konzumentom drog po predchádzajúcom dohodnutí stretnutia telefonicky alebo cez mobilnú aplikáciu, a to konkrétne:

- H. I. v období od leta 2022 do 31.07.2023 v A. F., J. C., K. C. a v Žiline predal najmenej 5-krát po jednom dieliku pervitínu spolu za sumu viac než 50,- €, pričom od júna 2023, kedy sa H. I. vrátil z protidrogového liečenia, o ktorom obvinený 1/ A. B. vedel, mu predal pervitín najmenej 4-krát, a to v množstve vždy jeden diel za sumu 10,- €,

- H. L. v máji 2023 v Ladcoch, okres Púchov, predal 1-krát pervitín v množstve do 1 kubíka za sumu 50,- € a v júni 2023 v A. F., J. C., mu dal 1-krát pervitín zadarmo v nezistenom množstve,

- C. M. v období od decembra 2022 do apríla 2023 v Považskej Bystrici a Dolných Kočkoviach, okres Púchov, predal najmenej 10-krát pervitín spolu za sumu minimálne 400,- € a naposledy v apríli 2023 mu dal pervitín v množstve 4 dávky v hodnote 40,- €, ktoré mu nezaplatil,

zároveň dňa 05.08.2023 v presne nezistenom čase od 8:00 hod. do 11:00 hod. po vzájomnej predchádzajúcej dohode, ktorá spočívala v tom, že obvinený G. B. ich odvezie do Serede jeho

motorovým vozidlom zn. volkswagen Golf, EČ: N., kde obvinený A. B. kúpi 12 kubíkov pervitínu, ktorý si rozdelia a na ktorý obvinený G. B. poskytol finančnú hotovosť 450,- € a obvinený A. B. mal poskytnúť finančnú hotovosť 90,- €, sa doviezli na presne nezistené miesto do Serede, kde obvinený A. B. kúpil od neznámej osoby 8 kubíkov pervitínu za sumu 400,- € a v plastovom vrecku ho priniesol do motorového vozidla, následne sa vo vozidle dohodli, že obvinený G. B. si z toho nechá 6 kubíkov a obvinený A. B. odsypal časť pervitínu z plastového vrečka do sklenenej fajky, z ktorej ho obidvaja fajčili a následne boli dňa 05.08.2023 o 11:00 hod. v obci Kostolná - Záriečie, okres Trenčín zadržaní vyšetrovateľom Krajského riaditeľstva Policajného zboru, odboru kriminálnej polície Trenčín, na výzvu ktorého obvinený A. B. dobrovoľne vydal plastové vrecko s obsahom bielej kryštalickej látky, o ktorom bolo následným znaleckým skúmaním zistené, že sa v ňom nachádzal kryštalický materiál s hmotnosťou 4.224 mg, s priemernou koncentráciou 21,7 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 917 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 23 obvykle jednorazovým dávkam na použitie a pri prehliadke motorového vozidla obvinený 2/ G. B. vykonanej vyšetrovateľom Krajského riaditeľstva Policajného zboru, odboru kriminálnej polície Trenčín dňa 05.08.2023 o 11:48 hod. bola zaistená sklenená fajka s obsahom nataveného materiálu, o ktorej bolo následným znaleckým skúmaním zistené, že sa v nej nachádzal metamfetamín s hmotnosťou 24 mg, s priemernou koncentráciou 72,2 % hmotnostných, obsahujúci 17 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá 1 obvykle jednorazovej dávke na použitie, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č . 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II skupiny psychotropných látok, a obvinený A. B. takto konal napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/9/2022 zo dňa 03.03.2022, právoplatným dňa 03.03.2022, odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona v znení platnom a účinnom do 30.04.2022, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 42 mesiacov do 04.09.2025“

Za to bol obžalovaný A. B. odsúdený podľa § 172 odsek 6 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona a za aplikácie § 38 odsek 3, odsek 8 Trestného zákona ako aj § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody 6 (šesť) rokov 8 (osem) mesiacov.

Na výkon uloženého trestu odňatia slobody bol obžalovaný podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 2 Trestného zákona, § 78 odsek 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený ochranný dohľad 1 (jeden) rok.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovanému uložil aj trest prepadnutia veci, a to mobilného telefónu zn. Apple iPhone 13 modrej farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX spolu so SIM kartou operátora 4KA SK s označením ICCID: XXXXXXXXXXXXXXXX, pričom podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona sa vlastníkom stáva štát.

Súčasne podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal obžalovaný A. B. v zákonnej lehote odvolanie proti výroku o treste.

Následne obžalovaný prostredníctvom obhajcu odvolanie písomne odôvodnil. V úvode písomných dôvodov odvolania obhajca poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku a ďalej uviedol nasledovne:

„Z odôvodnenia vyššie uvedeného rozhodnutia vyplýva, že súd pri rozhodovaní o výške trestu zohľadnil pomer poľahčujúcich okolností (§ 36 písm. l) a n) TZ) a priťažujúcich okolností (§ 37 písm. m) TZ) v pomere 2:1. Máme však za to, že pri vyhodnocovaní poľahčujúcich okolností , súd nezobral do úvahy poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. o) TZ, kedy obžalovaný B., celkom dobrovoľne a na

základe vlastného rozhodnutia , svojimi svedeckými výpoveďami pomohol odhaliť a zadržať páchatel'ov drogových trestných činností v iných trestných veciach .

Len na okraj dodávame, že takto usvedčených páchatel'ov malo byť približne 10. Teda máme za to, že poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. o) TZ je v tomto prípade daná . Aj keď súd správne videl dôvod na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod spodnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, z dôvodu vyhlásenia obžalovaného v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, neurobil tak dostatočným, t.j. maximálnym možným spôsobom. Tak významné okolnosti , ako spolupráca s OČTK mal súd, podľa názoru obhajoby , považovať za okolnosti odôvodňujúce mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 písm. e) Trestného zákona , a teda mohol uložiť obžalovanému trest odňatia slobody na hranici uvedenej § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona. Takýto trest by bol , podľa názoru obhajoby, dostačujúci pre nápravu obžalovaného a bol by zároveň dostatočnou zárukou, že sa v budúcnosti nedopustí žiadneho protispoločenského konania. Popri represívnej funkcii trestu by mala do popredia vystupovať aj výchovná funkcia a zásady ukladania trestu majú klásť dôraz aj na zásadu humanity, z ktorej vyplýva zákaz neprimeranej sankcie vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam prípadu a pomerom páchatel'a. Okresný súd pri určovaní výšky trestu vôbec nezohľadnil súčinnosť obžalovaného s OČTK v iných trestných veciach . Zároveň sa s touto otázkou ani v odôvodnení týmto odvolaním napadnutého rozsudku vôbec nevysporiadal . Obžalovaný učinil svoje rozhodnutie spolupracovať s OČTK dobrovoľne išiel tak povediac „s kožou na trh“ v domnení, že mu takáto spolupráca môže priniesť „benefit“ v podobe nižšieho trestu. Za predpokladu , že by obžalovaný takéto svoje vnútorné rozhodnutie neučinil , nebolo by prišlo zo strany OČTK k odhaleniu závažnej drogovej trestnej činnosti. Pri aplikácii takého postupu súdu môže vzniknúť v budúcnosti nežiaduci precedens , že najmä pri drogovej kriminalite , nebudú obvinení ochotní spolupracovať s OČTK pri objasňovaní inej trestnej činnosti , a to z dôvodu , že im to nemusí priniesť mimoriadne zníženie trestu .

Taktiež sa obhajoba domnieva, že zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia nebude lepšie zaručená náprava obžalovaného , než ako by bola zaručená v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia v časti týkajúcej sa zaradenia obžalovaného so ústavu na výkon trestu celkom správne uviedol, že obžalovaný doposiaľ nebol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody a spáchaný trestný čin nebol násilného charakteru. Preto však obhajobe nie je jasné , z akých dôvodov , aj s ohľadom na kritický postoj obžalovaného k jeho trestnej činnosti , celkovej povahe spáchaného trestného činu nebol za aplikácie ustanovenia § 48 ods. 5 Trestného zákona umiestnený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe vyššie uvedeného navrhujeme, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa , 04.01.2023, sp.zn.: 1T/83/2023, podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil, a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovanému sám uložil trest odňatia slobody na hranici v zmysle § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona .“

Obžalovaný G. B. a prokurátor sa vzdali práva na podanie odvolanie voči rozsudku okresného súdu.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. poriadku, na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.poriadku. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania a ich dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Zo spisového materiálu a obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku,

ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku. Následne okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním obžalovaného napadnuté výroky o uloženom treste odňatia slobody.

Z dôvodov podaného odvolania obžalovaného vyplýva, že obžalovaný namietal neprimeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku. S uvedenými odvolacími námietkami sa odvolací súd nestotožnil.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) a n) Tr. zákona (obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti) nad priťažujúcou okolnosťou podľa § 37 písm. m) (obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený) a pri analogickom použití § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zákona v maximálnej dovolenej miere mimoriadne znížil obžalovanému trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zníženej trestnej sadzby v rozpätí od 10 rokov do 13 rokov a 4 mesiace. Pri ukladaní trestu odňatia slobody okresný súd podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku zohľadňoval predovšetkým priznanie obžalovaného, prevahu poľahčujúcich okolností a že ešte nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Po preskúmaní zákonnosti výrokov o treste sa odvolací súd stotožnil so správnosťou skutkových a právnych záverov okresného súdu o potrebe uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému. Z hľadiska možnosti naplnenia účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona je podľa názoru odvolacieho súdu rozhodné, že podľa záznamov z registra bol obžalovaný v minulosti odsudzovaný za úmyselnú trestnú činnosť, za ktorú mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody. Zo zistení okresného súdu tak vyplýva, že doterajší podmienený výkon trestu odňatia slobody nevedol k dosiahnutiu výchovného účelu trestu u obžalovaného v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. a neodradil ho od páchania ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, ktorej sa navyše dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedené skutočnosti svedčia o zjavnej neúcte obžalovaného k záujmom chráneným Trestným zákonom, u ktorého zistená špeciálna recidíva podmienená sklonmi k páchaniu úmyselnej trestnej činnosti, zásadným spôsobom zvyšuje mieru závažnosti jeho konania. Preto z hľadiska potreby ochrany spoločnosti a sťaženej možnosti dosiahnutia nápravy u obžalovaného v zmysle 34 ods. 1 Tr. zákona by uvedené skutočnosti podľa názoru odvolacieho súdu v zásade odôvodňovali uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v strede zníženej trestnej sadzby.

Pokiaľ ide o námietky obžalovaného týkajúce sa neaplikovania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. o) Tr. zákona (prispel k odhaleniu alebo usvedčeniu organizovanej skupiny, zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny) a mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. e) Tr. zákona (zvlášť výraznou mierou sa mal podieľať na objasnení závažných trestných činov, na zistení a usvedčovaní ich páchatel'ov) pri rozhodovaní okresného súdu o treste, odvolací súd sa s uvedenými námietkami nestotožnil. Nielenže ide o skutočnosti, ktoré odvolací súd nemohol overiť, nakoľko nevyplývajú z obsahu spisového materiálu, ale ani nesúviseli s prejednávanou vecou. Súčasne z obsahu registra trestov k osobe obžalovaného možno vyvodit' sklony obžalovaného porušovať záujmy chránené Trestným zákonom. Uvedené skutočnosti tak podľa názoru odvolacieho súdu vylučujú aplikáciu § 36 písm. o) a § 39 ods. 2 písm. e) Tr. zákona v preskúvanom prípade.

Odvolací súd ďalej dospel k názoru, že pri rozhodovaní o treste okresný súd nesprávne priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona. Záver okresného súdu o úprimnom oľutovaní trestného činu obžalovaným v zmysle § 36 písm. l) Tr. zákona je v rozpore so zistenými sklonmi obžalovaného páchať úmyselnú trestnú činnosť, ktorej sa obžalovaný v preverovanom prípade dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ktoré skutočnosti by práveže odôvodňovali uloženie trestu minimálne pri strede zníženej trestnej sadzby.

Z uvedených dôvodov odvolací súd prijal záver, že uložený trest odňatia slobody vzhľadom na okresným súdom nesprávne ustálenú prevahu poľahčujúcich okolností a nesprávnu aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu nesie práveže znaky zrejmej neprimeranej miernosti. Uvedené pochybenie v prospech obžalovaného však odvolací súd nemohol odstrániť pre absenciu odvolania prokurátora proti napadnutému rozsudku v neprospech obžalovaného.

Ak teda okresný súd vzhľadom na vyššie uvedené rozhodné skutočnosti napadnutým rozsudkom mimoriadne znížil obžalovanému trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zníženej trestnej sadzby, podľa

názoru odvolacieho súdu, takýto trest nevykazuje znaky obhajobou namietanej neprimeranej prísnosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku.

Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd nepochybil ani pri rozhodovaní o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona, pri ktorom okresný súd správne zohľadnil vyhlásenie obžalovaného o vine. Obžalovanému by inak hrozilo zaradenie do maximálneho stupňa stráženia pre spáchanie obzvlášť závažného zločinu (§ 48 ods. 3 písm. b) Tr. zákona).

Pokiaľ ide o uložený trest prepadnutia vecí, okresný súd postupoval v súlade s § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, nakoľko ide o veci patriace obžalovanému, ktoré použil na spáchanie trestného činu, z ktorého bol uznaný za vinného.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zoberal na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.